

vztrajal značajno do smrti. Tudi oba tovariša sta pretrpela podobno smrt in sta prišteta blaženim.

Tako je umrl blaženi Marko Križevčan. Koliko se dandanes govori in piše o „nestrpnosti“ katoličanov! A zgodovina nas uči, da so vsikdar bili katoličani od sovražnikov naše cerkve najljutejše preganjani. O tem nam priča veliko število mučenicov, med katerimi je tudi ta odlični sin hrvaškega naroda. Danes pa, ko ga je sam poglavar katoliške cerkve javno proglasil za plemenit vzor značajnega katoličana, se radujemo z vso cerkvijo, da je dosegel sin jugoslovanskega naroda toliko slavo, zaslužno z delom, svetostjo in mučeniško krvjo. Bodi njegov zgled v bodrilo našim rojakom!

„Prijazna sosed“ (stran 113.) si krajšata čas v svoji tesni ječi, v katero ju je zaprla človeška znanost. V zverinjaku imata slon in nosorog svoji celici drug poleg drugega. Vseh skrbi za svoj obstanek sta prosta, ker dobita vsak dan svojo hrano v določenem času in imata za to samo eno dolžnost: da sta lepo mirna in se dasta ogledovati od radovednežev, ki se jima čudijo. Pri tem sta postala čisto krotka in prijazna. Tudi divjemu nosorogu se je pomirila vroča kri in prav zadovoljen je, če se stegne sosed k njemu in ga s svojim rilcem boža po licu. V službi znanosti sta se oba civilizirala, in če ne bi oba imela tako strašno debele kože, bi jima človek pripisoval celo občutljivo nežnost. Upajmo, da ostaneta taka prijatelja!

Razstava v a j e n š k i h d e l je bila decembra meseca v Ljubljani v Mestnem domu. Na naši sliki str. 121. se vidijo razni izdelki, ki delajo čast mladim obrtnikom.

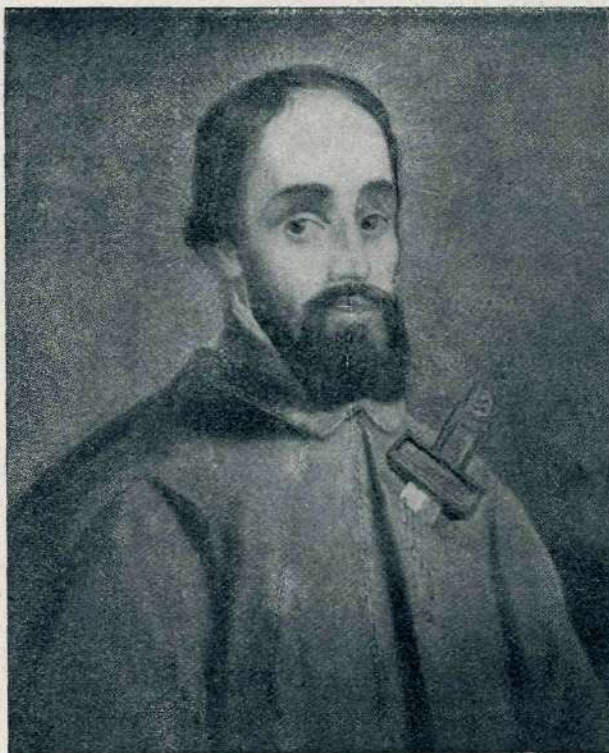
830

Dr. Matija Prelesnik.

„Dom in Svet“ žaluje ob gomili enega svojih najboljših in najzvestejših sotrudnikov, dobrega znanca naših naročnikov, katerega povesti smo zdaj že četrto

leto priobčevali na uvodnem mestu. Bogdana Veneda ni več ...

V novoletni noči je prominul previden s sv. zakramenti veleč. g. dr. Matija Prelesnik, studijski prefekt v ljubljanskem semenišču. Bolehal je že delj časa in slednjič je šel v „Leonišče“ iskat si ljubega zdravja. Huda zlatenica in srčna hiba sta mu ugasnili luč življenja. Rojen je bil 7. januarja l. 1872. v Dobropolju na Dolenjskem. Gimnazijske študije je dovršil v Ljubljani. Bil je vedno odličnjak, in sicer vedno prvi v razredu. Bog mu je podaril lepe, velike darove. Že kot gimnazijec je kazal posebno spretnost v pisateljevanju v „Domačih vajah“, ki jim je bil kot osmošolec urednik. Leta 1892. je dovršil maturo z odliko,

BLAŽENI MARKO KRIZEVCAN. PO STARI SLIKI.

nato je vstopil v ljubljansko bogoslovno semenišče, kjer se je marljivo bavil z bogoslovnimi študijami; pri tem pa ni zanemarjal pearsa. Ves prosti čas je posvečeval pisateljevanju. Priča temu so razne povestice in pesmi, ki so jih prinašali „Pomladni glasi“. Kot bogoslovec četrtoletnik je pod imenom Bogdan Vened je spisal dolgo epično pesem „Ženitev vojvode Ferdulfa“, ki jo je izdala „Knezova knjižnica“. L. 1895. je bil posvečen v mašnika. Nato je šel za kapiteljskega vikarja v Novo mesto, kjer je ostal tri leta. Kljub temu, da je imel mnogo službenih poslov, je v teh treh letih dovršil tri bogoslovne rigoroz v Gradcu. Da bi se še

bolj spopolnil v bogoslovnih študijah, je Prelesnik l. 1899. odšel na Dunaj v višje duhovsko izobraževališče pri sv. Avguštinu, kjer je ostal eno leto. Tam je s hvalnim uspehom dovršil zadnji biblični rigoroz ter bil l. 1900. promoviran v doktorja bogoslovja. Ko se je povrnil v domovino, je bil imenovan semeniškim prefektom, kar je ostal do svoje smrti. Ves ta čas je z večine preživel v svoji sobi ter se bavil s pisateljevanjem. Zadnja leta je bil sotrudnik raznim listom. V „Kat. Obzorniku“ je izdal tehtni zgodovinski spis „Protireformacija na Kranjskem“ in pa spis: „O katoliških redovih“. Zlasti vnet sotrudnik pa je bil „Dom in Svetu“. L. 1902. je izdal „Nesrečno zlato“. Potem je začel z globoko zamišljeno trilogijo. L. 1903 je izšel prvi del: „Naš stari greh.“ Lani je izhajal drugi